

זכרים אותך תמיד

רחל

זכרים אותך תמיד

רחל

עובדי מכללת קיי כואבים את מותה בטרם עת
של חברתנו לעבודה
רחל מוזר ז"ל
2015-1955

רחל מוזר נלקחה מאתנו ללא עת.

רגע אחד היא ממלאת את החדר הצנוע במכינה בשמחת חיים וברגע השני כבר איננה.

אלו רגעים בלתי נתפסים, קשים וכואבים במיוחד. אין זה סוף טבעי. יש בו משהו שמשבש את הכול סביבו. מעלה מחשבות ורעיונות על החיים ועל סופם ועל מקומו של האדם בעולם הזה.

רחל, כפי ששמענו מכל הסובבים אותה, ידעה ללגום את החיים במנות גדולות, ובלכתה מאתנו השאירה חלל גדול, גם בגלל העוצמה בה חוותה הכול.

לנו, כסגל במכללה, ולצוות הקטן והמלוכד של חברותיה לעבודה במכינה, זהו אובדן גדול.

יחד חווינו בשנים האחרונות אבדות אחדות של הקרובים והיקרים מכל, בנים ובנות, הורים וחברים. הכאב גדול, אך אולי נוכל להתנחם במעט במה שאנו רואים כאן בעתות צרה:

הסגל מתלכד סביב האדם הסובל, ומוכיח שוב ושוב את יכולתו להתעלות, לנחם, להושיט יד, לכבד את הזולת וכאבו, ולתת מכל הלב.

אחוזה מעין זו אינה ברורה מאליה. יסודותיה עמוקים ומוכיחים עלינו, על המכללה ועל אנשיה.

גם פינת הזיכרון שהוקמה עבור רחל מסמלת את היפה שבנו.

נזכור ונספר, נשמור על זכרה בינינו, חבריה לעבודה, ונשמור על קשר עם המשפחה האבלה.

נזכור !

ד"ר טלי בן ישראל
סמנכ"לית למנהל

הכרתיך לראשונה כאמא של מתן, אוהד וענת, עת חזרתם מארצות הברית ואני לימדתי אותם במקיף
יעומרי את ספר הספרים. אני זוכרת מתקופה זו אותך רחל כאמא איכפתית דאגנית ולוחמת למען
ילדיך.

אחרי שנים נפגשנו במכללה. עבדת במכירה כמזכירה. אישה פעלתנית שלא נחה לרגע. היית גם חברה
של דבורי ויעל, מארחת חוגי סועדים, מארגנת שירה בציבור בימי העצמאות ומתעמלת איתי בחדר
כושר. היית נמרצת וחברמנית.

בחצי השנה האחרונה, עת נכנסתי לתפקידי כמנהלת המכירה, ההיכרות בינינו העמיקה על בסיס
יומיומי.

פגשתי אשה חרוצה, חברותית, אוהבת לשוחח עם כל אחד.
בזמן הרישום, למדת בשיחה אחת את כל תולדות חייהם של התלמידים במכירה.
תמיד נלחמת בצדקת דרכך, היית כחומה לחברותיך במשרד.

רק השנה פינקנו אותך בכסא חדש, מחשב ומסך חדש, פתחנו לך חלון גדול במשרד ואת היית
מאושרת ואמרת לי "קיבלתי את כל מה שביקשתי".

כל יום בשעה אחת וחצי יצאת מהמשרד. עברת דרכי להגיד לי שלום, ואני כהרגלי בכל יום שאלתי
אותך "מה כבר?" ואת בחינך נהגת לומר: "יש הרבה מה להספיק ויש חיים גם אחרי העבודה".

ידעת לנצל כל רגע בחיים, ליהנות מהם, ידעת לשלב עבודה, אמהות גאה ומסורה וחברות. לא ויתרת
על הנאות, הטיולים בארץ בחוגי סיירות, הרצאות ומוזיאונים. מחו"ל נהגת להביא תמיד מזכרת לכולנו
זה סימן שחשבת עליכם" נהגת לומר.

היית גם בת נפלאה לאביך, שגר בסמיכות למכללה ובא לבקרך מידי פעם ונהג לפנק אותך.

רק ביום האשה האחרון הביא לך זר פרחים שנותר במשרד.
לא ויתרת לנו, התעקשת שנאשר לך את החופשה שלצערנו הייתה גם האחרונה.
תמיד אזכור אותך אשה עם נשמה של ילדה שלא נחה לרגע.

רחל, רציל, רוחה, מזור, מזורית.... מקצת הכינויים שבהם פניתי אליך
רוצה לאמר לך - את תחסרי לי מאד.

יהי זכרך ברוך!

אוהבת יוספה

רחל היקרה,

מוזר לחשוב ולדבר עלייך בלשון עבר. בפעם האחרונה שהתראינו לא הפסקת לדבר על הצלילה והנופש ופתאום אינך.

מוזר להיכנס למשרדי המכינה ולראות את מקומך ריק ושקט. הכנסת חיים, שמחה ורעש טוב למקום.

מוזר כי אדם יוצא לבלות, ליהנות ולא חוזר. החיים קצרים ולזכותך ייאמר שידעת לנצל אותם עד תום.

מוזר לגלות כי למרות שאני עובדת אתך 12 שנים, הצלחתי להכיר רק צד קטן ממך, וכי עולם ומלואו היה בכך אחרי שעות העבודה. את העולם של הנתינה, האכפתיות ואהבת החיים ראינו גם בעבודה, אך את המרוץ האינטנסיבי אחר החיים, והבילויים, והעזרה להמון גופים אני מגלה רק עכשיו.

עולם **מוזר**, אך ידעת לחיות בו טוב. אני מקווה שאשכיל ללמוד זאת ממך.

רחל מוזר - מבטיחה לזכור אותך תמיד.
יהי זכרך ברוך. אמנ!

אורית ואזנה
מנהלת משאבי אנוש

רחל היקרה,

זכיתי להכיר אישה נפלאה, בעלת תלתלים ארוכים ויפים, רזה, קופצנית, מלאת מרץ, מלאת אנרגיות טובות, אשת שיחה, אינטליגנטית מאד ובעלת חסדים רבים שעל חלקם בטוח שלא סיפרת מעולם. אישה טובת לב עם נתינה ענקית ונשמה גבוהה מאד.

תמיד שמעתי על חסדייך לחיילים, לאנשים נזקקים והרצון לעזור לכולם בכל תחום.

אהבת לטייל בעולם, בלעת את החיים, ניצלת כל רגע דל וטוב שכן. אני מתנחמת בכך שלפחות נהנית וראית עולם, ולא פספסת דברים שאהבת לעשות. אך עצובה מאד שנלקחת בטרם עת ולא הספקת לשהות בקרב בני משפחתך האהובה ואתנו חברייך לעבודה.

הטבע שאהבת כל כך, קטף אותך אליו בזמן שכל כך נהנית. ואותנו השאיר בהלם ובחוסר הבנה.

הייתכן שצדיקה שכמוך נלקחת בטרם עת?

תהא מנוחתך עדן, נוחי על משכבך בשלום, שמשפחתך לא תדע עוד צער לעולם.

כבר מתגעגעת רלי ברזלאי

פגשתי אותך מידי בוקר במכללה. סבר פנים, פתיחות ואהבת האדם נבעו מכל משפט ומבע שלך.

שמחתי לפגוש אותך בכל בוקר. ידעתי שכל אמירותיך תהינה כנות וצנועות כאחד.

פגשתי אותך גם באהבה המשותפת שלנו לטבע. הצעת לי להצטרף אליך למפגש עם אדריכל נוף והסכמתי. גיליתי שיש לך ידע רחב בנושא גינון והנאה עצומה בהעברת הידע שלך לסובבים אותך.

היתה בך כמיהה לגלות עוד ועוד את הטבע, כדברי אלכסיס זורבה:

"אילו רק ידענו, אדון, מה אומרות האבנים, מה אומרים הגשם והפרחים. אפשר שהם קוראים - קוראים לנו- ואנו איננו שומעים אותם. מתי תיפתחנה זרועותינו לחבק את הכל- את האבנים, את הגשם, את הפרחים, ואת בני האדם?"
(מתוך: "זורבה היווני")

רחל, חיבקת את הטבע במלוא הדרו ולצערנו בטבע מצאת את מותך.

תודה לך על מה שהיית עבורי.
את תחסרי לי מאוד.

רונית יחזקאל

אישה יקרה, כך אזכור אותך: צרור תלתלים יפים, שפתיים סמוקות, עיניים טובות ושופעות אור.

חיונית, עניינית, רעננה ותוססת, קלילה כאיילה, קטנטונת וזעירה עם נשמה ענקית.

אהבתי לראות אותך ומעת לעת לשוחח אתך, כי היית רגישה ומיוחדת, טובת לב, ומהאנשים שאהבו את הצדק ואת היושר.

היית אימא ואישה טובה, התחשבת בסביבה ועזרת לזולת ואת הכול עשית בענווה.

היה ברור שיש לך תכניות רבות והעתיד עדיין לפניך. אבל כשהאביב הגיע והכל פרח ובזמן שצללת אל הטבע הנפלא, ובעודך נפעמת מהמראות הקסומים קרה דבר נורא ולא צפוי - "יד ענקים זדונה ובוטחת" קטעה את חיך.

כשהבשורה הקשה הגיעה לאוזניי, סירבתי להאמין. לבי כמו לבבות רבים, הלם, דאב, כאב והתייסר.

אתגעגע אליך.

רחל, נשמה זכה וטהורה, נוחי על משכבך בשלום.

סימה בן-דוד

חזרה יקרה,

לפני כ - 17 שנה פגשתי כך אשה עם נשמה ענקית שהיכולות שלך לתת , לתרום, להעניק, להקשיב, להכיל, להציע להרתם בלתי נתפסים.

כל בוקר הגעת למכללה מלאת שמחה עם אור וברק וספרת בין לבין על הנסיעה הבאה, הטיול המתקרב, כרטיסים שנרכשו למופע זה או אחר בקיצור בלעת את החיים כאילו אין מחר ומתברר שבאמת אין מחר.

סייעת ותמכת בי ללא הרף בימים והלילות הקשים שעברו עלי הן במחלתי והן בעת מחלתה ומותה של שני שלי.

תמיד נתת עצה טובה וחכמה, הצעת מידית את עזרתו של אשר שלך שנרתם לכל מטלה.

ביתך תמיד הכיל בשמחה ובאהבה את האנשים הרבים שהגיעו מרחוק ומקרוב לחגוג ולשיר את יום העצמאות המסורתי ופיזזת ושרת ושמחת הכל זרם בשלווה ובנחת כמו שרק את יודעת.

קיבלתי ממך ברכות לימי הולדת המילים שנכתבו בברכה נכתבו עם המון מחשבה והקדשה , מילים שמלוות אותי ומספרות מה הייתי בשבילך.

תודה יקרה על מי שהיית בשבילי .

אני חושבת ובטוחה שהיקום הפסיד אשה מדהימה שהיו לה עוד הרבה שנים לתת ולקבל. קרוב לודאי שבגן עדן בו את נמצאת מוקפת בפרחים בעצים ובנחלים סידרת להם תוכנית לשנה הקרובה. תאפשרי להם קצת לנוח.

הפסדתי חברה נפלאה
נוחי לך בשלום.

פנינה כהן

רחל היקרה,

קצת מוזר ולא ברור בכלל מה באמת אני עושה. אני נפרדת ממך, ואת הרי לא תקראי זאת. החלטתי לכתוב אליך למרות הכל, כדי לומר לך, באשר תהיי, כמה דברים.

מאוד מוזר להכנס למשרד ולא לראות את פניך המאירות, מעיפות מבט ומקדמות בברכה את הבאים. מאוד לא ברור איך אדם, באמצע החיים, לא חוזר.

אז מה בעצם אני רוצה לומר לך?
למעשה את ואני מכירות תקופה קצרה, שכן אני מלמדת במכינה כשנה וחצי בלבד. ההכרות שלי איתך, מעבר לשלום שלום רגיל היתה דרך ולריה. אז זו היתה הפעם הראשונה שלמדתי להכיר את הלב הרחב הדואג והאוהב והידיים המחבקות שלך. התרגשתי ללמוד על הקשר בינינו. מאז למדתי להכיר אותך עוד קצת. המתמונות המעטרות את קירות המשרד מהן ניבטות פניהם המחייכות של בני משפחתך. המשפחה הכה יקרה לך.

לאחר לכתך למדתי עוד, שאת אדם שלא נח לרגע וממצה את החיים במלא מובן המילה.

נוחי אישה יקרה על משכבך.

אני בטוחה שתחסרי לכולנו, אך תמיד כשנדבר עליך זה יהיה בהקשר של חיים, שמחה ואהבה.

היי שלום,
בידידות,

רגינה

את רחל לא הכרתי היטב, מלבד מפגשים קצרים מעת לעת בכניסה למשרד המכינה
כאשר הזדקקתי לדבר מה, לתשובה לשאלה או לפתרון עניין שצץ

אך הדבר אותו אזכור יותר מכל ממנה הוא חיוכה התמידי שהיה משוך על פניה
כל אימת שנכנס אדם זה או אחר למשרד -תלמיד, מורה, עובד או אורח

את כולם היא קיבלה בסבר פנים יפות

בקולה השמח, הנעים והאדיב טיפלה בכל בקשה בסבלנות, באהדה ובקשב

ובאישיותה המלבבת לא הותירה מקום לדכדוך או לעצב.

לירון שוקטי

רוחה חברה יקרה,

החברות בניינו החלה עוד כשעבדת במחלקה לאנגלית והיינו שכנות במשרדים, נהגנו לשתף אחת את השנייה ברחשי ליבנו.
אחרי כמה שנים הנסיבות הביאו אותך לעבוד יחד איתנו באותו משרד.
כל בוקר לקראת השעה תשע שמעתי ממרחק את צעדיך וידעתי שתיכף תכנסי עם כל שמחת החיים שבך.

רוחה שלנו-אשה קטנה עם חיוך גדול על הפנים, שתמיד קורנת מאושר.

אשה שתמיד דאגה, תמכה והקשיבה.

אשה עם נשמה גדולה.

אשה חכמה עם ענווה וצניעות, רגישות, אינטליגנטיות וחום שתמיד מוענק לכל הסובבים אותך.
אישה מלאת ידע בתחומים רבים, בכל יום כשהגעת למשרד היה לך משהו חדש ומעניין לספר לנו, טיול מתוכנן או אחד שכבר יצאת אליו, הצגה חדשה, מופע מרהיב, הרצאה מעניינת ועוד המון נושאים. אבל בעיקר אהבת לספר על ילדייך האהובים.

היית אישה אצילה, אישה מדהימה, אישה מיוחדת במינה, עם לב רחב וים של נתינה, דעתנית ועקשנית נאמנה לעקרונותיך, לא נכונה לפשרות.
תמיד הקשבת ודאגת לסובבייך, תמכת ועזרת בהמון רצון ואכפתיות ובעיקר בהמון אהבה. אשה אופטימית, שאמרה תמיד "שהכל יהיה בסדר", ואם צריך להיעזר באשר יקירך, זה נעשה תמיד והוא חיזק "שהכל יהיה בסדר" באמצעותך

הבשורה על מותך הכתה בנו כרעם ביום בהיר, ואין, "אין מילים לתאר את הצער והכאב שבלב".

עדיין מחכה לשמוע את צעדייך מתקרבים.

תשמרי עלינו מלמעלה, יקירה,
תכוני את דרכנו להיות נכונה ונבונה.
ובמיוחד שמרי על משפחתך האהובה והיקרה!

מצרפת שיר ששמעתי לפני כמה ימים וכל כך מסמל את הרגשתי.

מילים: יענקל'ה רוטבליט

ולמה לא
למה לא
למה לא נשאת איתנו
ומה היה כל כך דחוף שם במרומים
אותך לקחת ככה מעימנו היי שלום, שלום הקדמת ללכת

אוהבת ומתגעגעת אליך

ליזה

לכתוב לרחל

היינו שכנות לעבודה, שנים שומעת את קולך, את צעדייך, חווה את האנרגיות הבלתי נדלות שלך מרחוק...

תמיד היית נכונה לעזור, עזרת לי בכתיבה באנגלית בן רגע ללא היסוס ועם מאוור פנים. ואם צריך משהו, קיבלתי מידית כמו שכנה מצוינת שפותרת כל חסר ועם חיוך.

אהבתי את הדעתנות שלך, את רגשנותך, התרשמתי כמה את נחרצת, עקשנית ואמיצה - אומרת את הדברים גם אם את יודעת כי לא יתקבלו באהדה. קוראים לזה יושרה. התבוננתי בהערכה על האומץ שלך.

והיום את חסרה - אין "בוקר טוב" ואין תיפוף עקבים, אין אותך במראך הנערי, אין שיחות חולין, הנוף והקול חסרים אותך ונותרו געגועים.

עדיין לא מעכלת שאת אינך, אני נכנסת לחדרך, בטוחה שעוד רגע את נכנסת, כאילו הלכת לרגע ואת כבר שבה... אבל את לא, החדר מיותר, כולנו מיותרים, תוך כך מכירה במציאות כי לא תשובי ובא לי לברוח.... החלל שהותרת כבד מנשוא, איפה הקלילות שלך, איפה את? הסביבה כבר לא אותה הסביבה בלעדייך, אני כל כך מתגעגעת, כך פתאום ללכת????

באהבה, **נורית כוכבי**, ראש המרכז להורות ומשפחה, חדר ליד רחל....

רחלה, רחלי, רוחה,

אי אפשר היה לפנות אלייך אחרת, קל היה לאהוב אותך.... תמיד מחייכת, מפרגנת מחדרך שניצב בחזית, זורקת הערה מצחיקה לבוקר כדרכך, והתנהל בינינו במשך שנים דיאלוג תמציתי שאמר הכל... כך במשך שנים הכרתי פיסות מחייך והייתה זו רקמה אנושית נפלאה בינינו, ולא פלא שהיית מוקפת בחברות רבות כל כך, הצטיינת בתקשורת אנושית וחברתית.

רחלי, חברה יקרה מלאה במרץ וסיפורים, ניכר מסיפורייך כמה אהבת את החיים ואת ההרפתקאות שבדרך, סיפרת על הצגה או מופע מליל אמש, או טיול עתידי לחו"ל אותו את מתכננת וזכיתי להשתתף בכמה מסיבות שערכת בביתך בפורים או בעצמאות, מסיבות שלא מביישות הפקת אירועים מקצועית לצד משובת הנעורים שבה הצטיינת.

וכשדיברנו על עניינים רציניים, תמיד בדברייך היתה אמפתיה וסובלנות לאחרים ולכן לא פלא שגם התלמידים בנוכחותך ושלא בנוכחותך הרעיפו עלייך תמיד שבחים, הצלחת לרכך אצלם בעת ההרשמה את ההלם הראשוני עם מוסד הלימודים אחרי שנים של צבא ואנטי ממסד חינוכי. ואני יודעת שגם מחוץ למכללה ידך היתה בכל, תרמת והתנדבת היכן שרק יכולת ועשית זאת עם הרבה עדינות ובחן גדול.

ועכשיו, רחלי, קשה לי לעבור ליד חדרך המיותר ואני עדיין מצפה שיגידו לי "היא נסעה לשבועיים וכבר בשבוע הבא תחזור" וקשה עוד יותר לומר עלייך דברים בזמן עבר ולהתרגל לרעיון שאת אינך איתנו, אבל דעי לך, חברה יקרה שבדרכך שלך נגעת בכל מי שפגשת במהלך עבודתך, והשארית אצלנו חותם ענקי בלב.

בגעגועים ואהבה ארלט

ארחא היקרה!!

בדמעות אני כותבת לך מילות פרידה,
כי לא הספקתי להיפרד ממך, קשה לחשוב-
ולדבר עלייך בזמן עבר!
לפני שנים נפגשנו לראשונה,
וידעתי בליבי שזכיתי להכיר אישה מדהימה.
אצילה, טהורה - ממש אישה מדהימה
הייתה לך שמחת חיים שאין כדוגמתה.
החיוך אף פעם לא מש משפתייך,
וצחוקך מהדהד באוזני.

ולי נשאר זכרון מהטיול האחרון,
ריקודי בטן ששלחת לליאן
שתראה שגם אמא יודעת לרקוד.
והחלון המשותף שלנו נשאר ריק
עם המזכרות הקטנות מהטיולים.
חסרות לי שיחות הנפש איתך, סיפורים מהטיולים שנסעת.
ומה את מתכננת בחצי השנה הקרובה.
היית חברה בעלת ידע רחב שכל הזמן עזרת, תמכת ודאגת,
תמיד שמחת להקשיב בסבלנות ולנסות לפתור בעיות ולתת עצה
או לנדב את אשר למבצע, עשית זו בשמחה רבה.

כשקיבלתי את הבשורה האיומה,
נשמתי נעתקה - נעצרה לדקה.
כי הנורא מכל קרה.
כואב לי, עצוב לי, הלכת לבלי שוב חברתי הטובה,
נגדעו חייך בשיא הפריחה.
כל יום שעובר אתגעגע עוד יותר אלייך
נדיבותך הייתה מעלה עיקרית ולוחמת צדק אמיתית.
אמא מופלאה, אישה נהדרת
תמיד אנצור אותך בליבי
טלי

יהי זכרה ברוך.

